

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 223 |

פרשת כי תשא תשפ"ה

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת כי תשא

ורחצו וגו' את ידיהם ואת רגליהם
בבואם אל אהל מועד וגו' או
בגשתם אל המזבח וגו' (ל, יט-כ).
ביאר הרה"ק רבי משה מקוברין
צוק"ל: 'ידיים' הוא המדות, 'רגלים'
הוא הרגילות. "בבואם אל אהל
מועד" או "בגשתם אל המזבח"
ר"ל לתורה ולתפלה, צריכים אתם
מקודם לרחוץ עצמכם וליטהר
מהמדות ומהרגילות הלא טובים,
ואחר כך תגשו ללמוד ולהתפלל.
(אמרות משה)

ונתנו איש כפר נפשו (ל, יב).
הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע
אמר: 'כופר' הוא לשון התדבקות,
שצריך לדבק נפשו להשם. ואז לא
יהיה בהם נגף' שלא ישלוט בהם
שום דבר רע ח"ו.

(בית אהרן סה, ד)

אך את שבתותי תשמרו (לא, יג).
מאבי מורי נ"ע: אכין ורקין מעוטין
(רש"י פסחים עא). עיי' מיעוט
והכנעה יוכל לקבל קדושת השבת.

(דברי שלום קידיניוב)

פסל לך (לד, א). הרה"ק רבי אשר
השני מסטאלין צוק"ל אמר,
שממונו של אדם הוא גם כן תלוי
בנקודת הלב. ואמר בשם צדיקים
ז"ל שעושר של כל אחד מישראל
נרמז בפסל לך. דאיתא מפסולת
של לוחות העשירי משה, וזה
כשעושה צרכי גבוה הרמוז בתיבת
פסל קודם ועיקר ממנו מלצרכי
עצמו הרמוז בתיבת לך. אבל אם
מקדים ח"ו ומחשיב בלבבו צרכי
עצמו אזי נרמז ח"ו בלא תעשה
לך פסל בהיפוך התיבות ובשינוי
הנקודות ח"ו, שהכל תלוי בנקודה
שבלב.

(בית אהרן קנט, א)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאידים, מתוך הספר
'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

שמחה על ידי מחשבה

עבדו את ה' בשמחה (תהלים ק, ב), ואמר זקני הקדוש מה"ר שלמה מקארלין זי"ע **כי בשמחה אותיות מחשבה. שאז אין שורה שום צמצום ח"ו, ובחינת 'עוז וחדוה במקומו' (דה"א טז, כז).**

(תהלים 'מקדש שלמה' מנכדו הרה"ק רבי שלמה חיים פערלוב מבאלחוב. ריט, א.)

עיטורי קדוש

ידי תיקון המחשבה נעשה שמחה.

צדיקים ישמחו

ככל הנראה, דברי הבעל שם טוב הקדוש המובאים
בספר לקט אמרי פנינים (דף ר"ט, ב) מכוונים לרעיון
זה, וכך לשונו:

"שמעתי מפורש מפי מורי: "במקום שחושב האדם שם
הוא כולו", אם חושב בקדושה במציאות השם יתברך
וביחודי שמתוו, דיוקנא שלו שלים קמי עתיק יומין, כי
שם הוא כולו.

וכן המהרהר הרהורים רעים וקשים, עומד ממש בגיהנם
ואש של גיהנם ממש בוער בו, והוא בחייו בשאול
תחתית, מכל שכן אחר מותו ירדו שאול חיים.

וצדיקים ישמחו - **בשמחה** אותיות **מחשבה** - יעלצו
לפני אלוקים", ע"כ.

מי הוא "אדומו"ר צוקללה"ה"?

מן הענין לציין, למכתב קדשו של הרה"ק רבי אשר
מסטאלין צוק"ל תלמיד רבינו המובא בספר הק' בית
אהרן (קנט, א), וכך הוא כותב:

"הבא לטהר ברצונו מסייעין אותו שיבא בכל עת
לזו, ועל זה צריך כל אדם בכל זמן להיות מחשבתו,
הגם בקט שכלו, קשורה לזה בנפשו בכל נפש ונפש
שבו, והעיקר להיות תמיד בשמחה (אותיות בשמחה

נקד אדומו"ר צוקללה"ה בכתב ידו הק': ה' בשלש
נקודות השני בשני נקודות ה' בנקודה אחת ה' בד'
נקודות, והנראה שכיון בשמחה אותיות מחשבה, ובזה
הוא בירור שיוכל לבא לנקודת האמת", ע"כ.

המעניין הוא ההוספה המובאת בסוגריים, אם כי שכלל
הנראה דברים אלו כתב המביא לבית הדפוס, ומציין
שבמכתב המקורי הנמצא בידו, ניקד הרה"ק רבי אשר
מסטאלין צוק"ל את האותיות בשמחה בסדר הנ"ל.

אך יש אומרים שדברים אלו כתב הרה"ק רבי אשר
צוק"ל בעצמו, וכשכותב "אדומו"ר צוקללה"ה"
כוונתו אל רבו רבינו הרה"ק רבי שלמה מקארלין

צוק"ל. לפי זה יוצא, שאימרה זאת היתה אבן
דרך מרכזית במשנתו של רבינו, שתלמידיו
מצא לנכון לציין זאת במכתב קדשו.

טהרת המחשבה

המחשבה והשמחה קשורות זו בזו. אדם השרוי בשמחה
זוכה למחשבה טהורה, ואילו מי שמטוהר את מחשבותיו
ונזהר שלא להרהר מחשבות בלתי טהורות, זוכה להגיע
לשמחה.

ידועים דברי הבעל שם טוב: "במקום שמחשבתו של
אדם, שם הוא נמצא". כאשר מחשבותיו של אדם
טהורות, על כרחך שהוא דבוק בה, כי מחשבותיו
טהורות ושם מקומו במקום הקדושה. וכאשר הוא דבוק
בה, כבוד מלכות ה' מתגלה במלואו (אין שורה שום
צמצום). ובמקום שבו שורה השי"ת, שורה גם שמחה,
ככתוב: "עוז וחדוה במקומו". לעומת זאת, אדם השקוע
בקליפות, שרוי בעצבות ובמרה שחורה, שכן מקום
הקליפות הוא מקום של יגון ואנחה.

אם כן, הדרך לדבקות בה' עוברת בשני נתיבים: תיקון
המחשבה או השמחה.

וכך כותב הרה"ק רבי שלום מקודיניוב צוק"ל בספר
עטרת שלום:

"הענין כי הסטרא אחרא נקראת "יגון ואנחה", והקדושה
"ששון ושמחה" עוז וחדוה במקומו. על כן מי שמשוקע
בקליפות וסטרא אחרא רחמנא ליצלן, הוא ביגון ואנחה,
ומי שהוא בקדושה הוא בששון ושמחה. גם על ידי
שהוא בשמחה הוא בקדושה, וכשהוא במרה שחורה
ועצבות הוא בקליפה ר"ל, כי במקום שאדם חושב שם
הוא כולו, וכמו שכתב הבעל שם טוב צ"ל, ע"כ.

וכך גם מובא בספר הק' בית אהרן (מח, א) להרה"ק רבי
אהרן מקארלין צוק"ל:

"מחשבה אותיות **בשמחה** - שבזה יוכל לשמור את
המחשבה שלא תשוטט בהבלי העולם", ע"כ.

נוסח נוסף

אימרה זו הובאה שם (תהילים 'מקדש שלמה', עמוד
תלא א) בנוסח נוסף, אם כי המשמעות אחת היא, אך
אידי דחביבא נציג זאת:

זקני הקדוש מה"ר שלמה מקארלין זי"ע אמר:
עבדו את ה' בשמחה אותיות מחשבה, כי על

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

קחו שותפות בבניית בית הרבי,
ושלחו קוויטל על הציון הקדוש.

התקשרו עכשיו 04-30-10-900

התפילה על הציון הקדוש שהחיתה את הילד הטהור

"אחר כך תכנסו לפני האוהל הקדוש של הרבי ר' אלימלך, ותתפללו שם בחוץ למען הצלת בני היקר, שיקום וישוב לבריאותו ואיתנותו כבתחילה..." כאן הגביה הרבי את קולו ופקד עוז: "אבקש שתשיגו נא, תביטו במורה השעות שיהיה בידכם, ותזכרו היטב באיו שעה הייתם על הציון!..." יצאו החסידים בבהילות רבה משינוא הגליצאית, ותוך שעותיים תמימות גמעו את הדרך הקצרה בת י"ד מילין, והיו עומדות רגליהם בליז'ענסק הפולנית, שם חלקת מחוקק ספון, עמוד העולם הרבי ר' אלימלך, שעד לפני עשר שנים בלבד עדיין היה חי ומאיר בזיו את העיר. עשו השניים ככל מצוות רבם ושפכו את ליבם בתחנונים רבים בדמע רב ובייללה, למען רפואתו השלימה של בנו היחיד של היישוב משה.

ובינתיים בשינוא. קול רחש נשמע מחדרו של הילד אלעזר ניסן. כל הימים האחרונים שוכב היה ללא ניע, חיוור כסיד ועצום עיניים. והנה לפתע נשמעות תזוזות מכיוון מיטתו. מיד אצו אביו ואמו ונכנסו אל החדר. ולתדהמתם הרבה שכב הילד בעיניים פקוחות, וגוון פניו נראה טוב ומשופר.

"טאטע טאטע", קרא הילד, ואמר: "מעתה אקום מחוללי בעוזר ה', ואהיה מעתה בבריאות שלמה!" "מניין לך כך?" שאל האב הקדוש בקול רועד ורוגש. והשיב אלעזר ניסן הקטן:

"טאטע יקר, ממש ברגעים אלו היה אצלי איש צדיק והדור צורה". כאן עצר הילד והחל לתאר את דמותו המאירה של הצדיק: בעל שיער אדמוני, ופאות ראשו וזקנו עבים וסבוכים מעט (שכן נזהר רבינו מלגעת בפאות ראשו וזקנו מחשש לתלישה ח"ו), וכך המשיך לתאר ולצייר את תואר הצדיק אשר חזה, והבין הישמח משה מיד כי הקדוש הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק הוא זה.

"הצדיק ברכני ואף הבטיח לי שאהיה מעתה בריא אולם!..." מיד הביט הישמח משה בשוענו, וכאשר שבו שני שליחי הקדוש אשר שפכו שיח אצל הצדיק, הוברר שהיה הדבר בדיוק באותו הזמן שהיו הם על הציון.

לרגל הילולא קדישא של הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק ב"ר אליעזר ליפמן זיע"א - כ"א אדר תקמ"ז. (תהלה למשה, הנספח לספר ישמח משה על נ"ך, וגיליון ליז'ענסק להרה"צ ר' משה בירנבוים שליט"א)

חודש תמוז שנת תקמ"ו. שמחה וצהלה במעון הקדוש של הצדיק רבי משה טייטלבוים בעל היישוב משה. כחמש עשרה שנים חלפו מעת גישואיו של הרבי, עד שזכה לחבוק את בנו יחידו, ותשוש ותעלה העיר שינוא ויושביה, חוסי צילו הטהור של הרבי.

חלום נורא חזה הרבי, ביום הולדת הרך הטהור, לנגדו זהרו אותיות הגמרא במסכת ביצה (טו ע"ב):

"תנו רבנן מעשה ברבי אליעזר שהיה יושב ודורש כל היום..." אבי הבן ראה בכך אות משמים, ועל כן קרא לרך הנולד בשם 'אליעזר', אך גם הוסיף את השם 'ניסן' על שמו ולזכרו של הסב רבי ניסן מפרעמישלא זי"ע. ויגדל הנער ויהי עולה ומתעלה במעלות אבותיו הקדושים, כולו אומר הוד הדר וקדושה עילאה. מיוחד היה בקיום המצוות מתוך שמחה רבה, ובייחוד את מצות כיבוד אב ואם. עוד בשחר ימי נודע שמו כגאון חריף ועצום בתורה ובבקיאות ההלכה.

בהיות הנער אלעזר ניסן כבן תשע לחיי, נחלה בפתע פתאום בחולי מר וקשה, והורע מצבו מיום ליום עד אשר עמד ממש בשערי מוות. צערם ויגונם הגדול של הישמח משה וזוגתו היו גדולים מנשוא. האן בעם יחידים מחמד נפשם, מוטל על ערש דוי והוא שרוי בסכנת נפשות. דמעות כנחל הזילו והתפללו מעומק ליבם, כשאבא קדישא מעורר רחמים רבים בכוחותיו הנשגבים.

והנה שלח הרה"ק רבי משה לקרוא לשנים מחסידיו, המוכנים בכל עת לקיים מוצא פיו. בתוך רגעים אחדים נעמדו השנים לפני ולפנים. צער עמוק ניבט מבין שתי עיניו של הרבי הקדוש, ומראהו האדמומי העיד על בכיות רבות שבכה והתחנן הרבי לרפואת בנו.

"אני ממנה אתכם בזאת, לצאת אל העיר ליז'ענסק, ולפקוד את ציון המצויינת של רבינו הרבי ר' אלימלך!..."

"כאשר תבואו לחצר בית החיים שם", המשיך הרבי והורה לשניים, "תאמרו בזה השם: הננו מנדרים פרוטה לצדקה בעד הנשמה אשר תלך ותגיד לנשמת הרב רבי אלימלך, האן על הציון שלו להתפלל להשם", ואז ירדו כל הנשמות הנמצאות שם בעת ההיא, להגיד ולהודיע להרב הקדוש, כי שם בעולם האמת דבר יקר הוא אצל נשמות המתים להשתכר בפרוטה שנותרה לשם צדקה לתועלת נשמתם, על כן כל אחד ירצה להקדים ולזכות בכך..."

ציון קדשו של הרה"ק רבי אלימלך מליז'ענסק זצוק"ל (ממין), שרידי האוהל של הרה"ק רבי אלעזר ניסן מדרוהביטש זצוק"ל (משמאל).

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

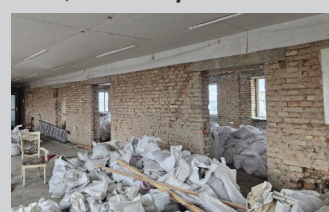
החיים בלודמיר

התקדמות מרשימה בבניית הקומה החמישית בבית המלון

כמה מפעילי בית 'הכנסת אורחים' עשו את דרכם בימים האחרונים, מארץ הקודש אל לודמיר. במהלך הביקור בעיר, קידמו שליח הקודש את בניית הקומה החמישית החדשה בבית המלון, שם בס"ד ייבנו חדרי אירוח ייחודיים, רחבים ונאים.

אחר מאמצים רבים, הוצאה מלאכת הבנייה, ותקוותנו איתנה בצור עולמים, שנוכל בהקדם לברך על המוגמר, ויהיה המקום מוכן לקראת יומא דהילולא רבה הקרב ובא, בעוד ארבעה חודשים - ביום כ"ב תמוז הבעל"ט, ויוכלו אחינו בית ישראל היקרים להתארח בנועם ונעימות בבואם לפני הצדיק.

עינינו נשאות השמימה בתפילה ותחנונים, שחפץ ה' ביידינו יצלח, "שיוכלו המוני עמו בית ישראל לעלות ולבוא ללודמיר בנקל ובלי טלטולי הדרך". נוסח זה, הורה

העבודה בעיצומה - מראה הקומה החמישית במלון מהשבוע האחרון

הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק

ידוע. הרבי הקדוש רבי ישראל מרוז'ין התבטא ואמר, כי ארבע מאות שנה עוד בטרם ירדה נשמתו של הרבי ר' אלימלך לעולם - כבר ירד שפע גדול בזכותו הנשגב! הרבי הקדוש רבי שלום מבעלזא אמר: מה שיהודי עשה תשובה, ומה שיהודי יעשה תשובה בפתח - הכל הוא מכוחו של הרבי ר' אלימלך! כך העיד החסיד ר' משה גורס, כי בשנות בחירתו סבב על פני העירות בדרךך לשון, לבקש ברכות מגדולי הדור, ונסע גם לעירה ראדין לחלות פני גדול הדור מן החפץ חיים זי"ע. באותה שעה ילב החפץ חיים בביתו על מטתו ועסק בלמודו, כשעל שולחנו היה מנח הספר הקדוש 'נעם אלימלך'. והיה ר' משה משתומם ביותר למראהו של הספר. החפץ חיים סמן לו בידו שמימין מעט, וכשסיים קרא לפניו ואמר: "אני מאמין באמונה שלמה שאם יש יהודי שעושה תשובה בזה העולם - זה רק בזכות הספר הקדוש הזה!"

ילדים יקרים היום נספר לכם על הרבי הקדוש הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע, אשר ביום כ"א אדר יחול יום הילולתו. רבי אלימלך נולד בשנת תע"ז לאביו רבי אליעזר ליפמן ולאמו מרת מירוש. מתחלה לא היה רבי אלימלך מקרב לעדת החסידים, ועל ידי אחיו הרבי הקדוש רבי זושא מאניפולי ששהה בצל המגיד ממעזריטש (שדודו היה משמשו של המגיד) - נתקרב גם רבי אלימלך ונעשה אף הוא לאחד מגדולי תלמידי המגיד. רבי אלימלך היה ראשון מפיצי תורת החסידות בגליציה, היה מפרסם פקודש אלוקי, וכל צדיקי החסידות בדור שלאחריו בפולין וגליציה היו מתלמידיו, עד שהיה נקרא 'הרבי של הרע"ס'. ספרו הקדוש 'נעם אלימלך' שנכתב מפיו ע"י בנו רבי אלעזר הנו מהספרים המקדשים ביותר בתורת החסידות. בטוים מפלגים התבטאו עליו הצדיקים בכל דור